11de Jaargang. Curaçao de...

AMIGOE DI C...

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAO...

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, No 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

...Sabra.
...fl. 2,— pa tres ...antí.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl. 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De Staatskerk in Rusland

Gaven wij in de laatste nummers van ons blad een kort overzicht van den Staatsgodsdienst in Engeland, nu doen wij onzen Lezers een blik slaan in de russische Staatskerk, die, niet zoo gelukkig als de engelsche, in vele partijen verdeeld.

De secten of geloofspartijen in de Russische kerk zijn even talrijk als verscheiden; zij doorloopen eene menigte van graden. Er zijn er die zich bepalen bij een nuchter protest tegen het caesaro-papistisch bestuur der kerk, maar men vindt er ook, die tot de meest teugellooze dweeperij vervallen. Reeds tegen het einde der vorige eeuw berekende men het getal der verschillende in Rusland bestaande secten op 200; van vele kent men de namen niet eens en van nog meerderen is het kenschetsend wezen eveneens onbekend. Alle komen evenwel daarin overeen dat zij de officieele of Russische staatskerk beschouwen als eene vervorming en vervalsching der goddelijke instelling van Christus; dat deze staatskerk hun toeschijnt min of meer het werk te zijn van den Antichrist, die haar tot een bloot menschelijke instelling heeft verlaagd. Wie in hun oog de Antichrist is? De staat of de keizer.

Om te begrijpen hoe dat groot getal secten in de Russische staatskerk is ontstaan, bedenke men slechts, dat elk verzet op kerkelijk gebied, zoodra het openbaar wordt, als een politieke misdaad wordt behandeld en zwaar gestraft. Slechts in het geheim en voor de oogen des staats zorgvuldig verborgen konden deze secten bestaan en zich ontwikkelen; zonder een gevestigd bestuur, zonder eene geregelde zielzorg, geheel aan zich zelven overgelaten en bovendien bijna uitsluitend samengesteld uit de lagere volksklasse, vervielen zij noodzakelijk tot allerlei dwalingen en uitspattingen. Het minst afgeweken is de secte der orthodoxe oudgeloovigen of *Starowerczen*, ontstaan tengevolge van het verzet tegen de liturgische hervormingen van den patriarch Nikon in het jaar 1659. Haar kenschetsend karakter is dat zij vasthoudt aan de overlevering van voor het concilie van Nicea. Nochtans de zoogenaamde hervormingen van Peter I, waarbij de hiërarchische orde afgeschaft en het caesaro-parisme werd ingevoerd, maakten den weerstand heviger en de verwijdering grooter, zoodat er in de verschillende schakeeringen van de orthodoxe oudgeloovigen ook afdeelingen zijn die de bestaande Russische kerk voor het werk van den Antichrist houden. Men kan intusschen de Starowerczen veeleer scheurmakers in het schisma noemen, daar zij wezenlijk onderscheiden zijn van de secten.

Alle aanhangers van secten worden met den algemeenen naam *Raskolniks* aangeduid. Beschrijvingen van het Russische sectewezen (Raskol) bestonden reeds bij den aanvang der vorige eeuw en sinds zijn er nog een aantal verschenen.

Volgens de indeeling van het Russisch dagblad *Russki Mir* splitsen zich de secten der staatskerk van Rusland in drie afdeelingen. De eerste heet *Popowtschina*, secten die eene priesterschap hebben; de tweede *Bespopowtschina*, die geen priesters heeft, en eindelijk *Jeretz* dat eigenlijk ketterij beteekent. Omtrent de verschillend richtingen schrijft het Russisch orgaan het volgende:

„De Popowtschina zoowel als de Bespopowtschina verwerpen alles wat onder den patriarch Nikon en na hem in de kerk is geschied. De aanhangers der eerste, ofschoon zij het priesterschap aannemen, erkennen de wijding der orthodoxe bisschoppen en priesters niet en hebben daarom in het buitenland den metropolitaan Ambrosius verkozen en in 1846 met toestemming van de Oostenrijksche regeering in de Bukowina een aartsbisschoppelijken zetel gevestigd in het klooster Bjela Krinitza. Het gebed voor den keizer verwerpen zij niet, doch geven hem alleen den titel van „heerscher." Met de orthodoxen leven zij in vrede, bezoeken de tempels en volgen de gebruiken der Russische staatskerk.

De Spassowtschina (van *Spatz* d. i. Zaligmaker) is de overgang tot de secten, die geen priesters, geen popen hebben. Haar hoofdleerstuk is, dat sedert de herziening der kerkelijke schriften de Antichrist op aarde is verschenen en dat nu slechts redding bestaat in het gebed tot den Heiland. Behalve het doopsel loochenen zij alle sacramenten; zij biechten voor het beeld des Verlossers, bidden voor den keizer en bezoeken de kerken.

„De Bespopowtschina neemt eveneens aan dat de Antichrist reeds in de wereld gekomen is en wel sinds 1667 en dat hij in de overheden heerscht. Zij erkennen de kerkelijke macht niet en de sacramenten en ceremoniën evenmin; zij gaan niet ter kerk en biechten onderling. De baard is verplichtend evenzoo de kuischheid; onder hen bestaat een burgerlijk huwelijk. Vleesch en wijn gebruiken zij niet. Processen mogen zij niet voeren. De aanhangers der Bespopowtschina haten al wat nieuw is, doch in hoogen graad het Westen, het Katholicisme en de Turken."

Tot de eigenlijke *ketters* rekent het Russisch dagblad vooral de *Pomorczen*. Van dezen zegt het dat zij den keizer en de overheden erkennen, maar in hunne gebeden voor den Czaar sommige uitdrukkingen verwerpen; zoo willen zij hem niet "rechtgeloovig" betitelen. Verder wordt van sommige ketter-secten het volgende medegedeeld.

"Van de Pomorczen heeft zich afgezonderd de secte der Feodossejewtschina. De volgelingen dier secte hebben geen sacramenten, geen huwelijk en erkennen den eed niet; zij zijn rijk, sterk ontwikkeld en men telt onder hen mannen van beproefde vaderlandsliefde. Hun getal is ongeveer twee millioen; wat jaarlijks ongeveer 19,200 recruten geeft wier overtuigingen wel ietwat staatsgevaarlijk zijn, doch uithoofde van hun patriotisme erkennen, dat er een leger en een overheid noodig is ter verdediging tegen de vijanden.

„De Philipowsen hebben zich op hunne beurt gescheiden van de Pomorczen, en zij streven deze in onverdraagzaamheid, in de loochening van de orthodoxe gebruiken en de sacramenten verre voorbij. Zelfmoord, zelfverbranding, hongerdood om Christus wille worden onder hen gepredikt. Zij nemen het bestaan aan van drie Antichristen, welke zijn: de Roomsche Paus, de patriarch Nikon en Peter de Groote. Overheden erkennen zij volstrekt niet. Strijden mag men alleen met geestelijke wapenen, door propaganda en tot dit laatste doel zijn bedevaarten noodzakelijk. Een huwelijk erkennen zij niet.

„De overige secten, die geen priesters hebben, onderscheiden zich alleen door eenige bijzonderheden. Zoo b. v. mag de „Adams-broederschap" geen geld aanraken waarop het beeld van den Antichrist (des keizers) zichtbaar is. De secte der „kindermoorders" is er op uit het paradijs te bevolken met de zielen van onschuldige kinderen en van deze

---

FEUILLETON

Promesa di un Rei

Continuación i Conclusión

———o———

Liger asina e dos noble señóranan ta rancá sali bai, afin di scapá toer testimonio di gratitud dje matrimonio di choso. E mes dia anochi ta parcé Moritz koe un pida California a cai den su cas ó koe ta un herencia fô di India a toquéle. E cincuenta *louis d'or* ta figuréle un riqueza inmensurable, i esai ta haci grado di su bon humor subi tan alto, koe él tabatin necesidad dje espíritu calmo, práctico, di su esposa pa preservéle di cometé locura.

Algún dia después bo por a mira e cuadro exhibí den almacén di arte di Monsieur Alan. Naturalmente él no ta atraé tantoe curioso, manera e *desnudeznan* favorita, koe semper ta asaltá pa tantísimo hende voluptuoso, ma sin embargo algun experto ta keda pará miréle, drentá e pakoes i deseá di conocé nomber i dirección dje pintor.

Ta e piadosa señóranan di aristocracia ta e promer héndenan koe a coeminsá interesá pa e talentoso artista. Na consecuencia dj'esai él ta haljá hopi encargo como retratista. Monsieur Alan ta encarguéle di trahá un copia dje célebre Madonna di San Lucas. Esai i e Corazón di Jesús pa condesa Ramon-Dubois ta empleá su tempoe durante verano i otoño.

———o———

E boardilja riba Montmâtre ta basjí' E pájaronan koe a traha nan nesji adén a boelá bai. Ora invierno a drentá i koe promer sneeuw a cubri e lugarnan elevá di Paris, e artista coe su joven esposa i toer nan cuadro a trocá cas. Yen di tristeza e vieja portera ta mira nan bai, pasobra él ta recordá e hermosa estampíljanan corrá i azul, di Alemania, koe Lena a yegá di doenéle, i e bonita *pièce di vingt sous* koe señora baronesa a paguéle p'éle. Ma también él no a largá e "estimado inquilinonan" bai sin puntra nan, dirección di nan cas nobo. Coe krijt él a scirbi, tras di porta, coe letter grandi, "Madame et Monsieur Lauer, pintornan, Rue Ferou. 4. Por bien sucedé, él ta corda den djé mes, koe un bon día él bai haci un viaha na e otro banda di Sena, pasobra un paseo di Montmâtre na *Quartier latin* ta pa un portera cortés. parisiensé un verdadero viaha.

Koe nos bondadoso lector sigui nos awor den *Rue Ferou*. Ta un calja ketoe, corticoe, na banda robés di Sena, inmediatamente pegá coe e buljicioso, tan decantado *Quartier latin*. El ta coeminsá na *Place St. Sulpice* cerca e hermosa iglesia, i él ta caba cerca e magnífico *Jardin de Luxembourg*. Limite di un banda dje calja ta casi enteramente ocupá pa e muralja. Seminario *St. Sulpice*, e otro banda tin bibá hende ketoe, na kende vecindad dje di más célebre institución eclesiástica di París, i dje grandi, hermoso i encantador *Jardin de Luxembourg* ta ofrecé, lo que nan ta deseá ainda di vida, sin tin necesidad di abandoná Paris. Sosiego i tempoe liber pa alma i curpa. Aki bo ta bibá tranquilo manera den un aldea. E alboroto sordo dje gran cuidad ta reiná aljá banda di Sena; te aki no ta penetrá sino un ruido ligero, manera kibramentoe di lamar contra baranca. Ningún boroto di sjers no ta molestia e calja, i ningun tienda brijante no ta trece bo na memoria koe bo ta den Paris, i en realidad den e París antigua, den inmediata vecindad dje gran cité.

T'aljí e pintor i su esposa a bai bibá. Coe relacionnan nobo koe nan a cerrá, ya nan no por a keda bibá más riba Montmâtre. Ta e graciosa condesa a buscá e cas pa nan. "El ta ofrecé," él dici coe nan, "grandi ventaja; pa Lena vecindad di iglesia i di *Jardín*, pa Moritz, school di arte di *Palais de Luxembourg* i proximidad de bárrionan aristocrático." E condesa mes a yuda poné manoe pa doená e cas nobo un aspecto risueño. i t'éle nan tin di gradici koe nan a lográ mueblá nan habitación decentemente coe bien poco gasto.

Maské aljá fô, tempestad i sneeuw ta haci e barridonan di calja un guerra tremenda, aki den cos ta tranquilo. Den e espacioso atelier tin cologá toer clase di cuadro de Santoe, retrato coeminsá i un pida mondi di Montmorency i promer delineamiento di un otro imagen di Corazon di Jesús, di forma colosal, destiná pa e gran instituto na Dijón. Den e sala chiquita, toer cos ta brijá di limpieza. Un estatua di Sagrado Corazón, copia exacta di es un koe ta adorná iglesia di Montmâtre, ta ocupa puesto di honor den hoeki principal. Na pia dje estatua tin scirbi: "Lo mi derramá abundancia di mi bendición riba toer bo empresa."

Un lampi chiquitoe ta cendé su delanti, i un reclinatorio ta invitá bo na devoción.

Lena no ta pintá más.

¿Pakiko nó?

Awor él tin otro ocupación koe ta empleá tocr su tempoe. Coe paz di Dios, trabao i ganancia a bini otro bendición, pasobra toer cos bon semper ta den tres.

Angel di Pascoe anochi, mientras nan ta cantando maitines den St. Sulpice, a bahá den Rue Ferou i él a trecé pa e matrimonio alemán di más bonito regalo di pascoe koe nan par deseá; un jioe, un muchá homber balente, saloer, gordo.

Lena su wówonan ta lombrá di alegría i orguljo; dicha di más grandi, maternidad, a toquéle. Na principio Moritz no por a hungá su papel di tata mucho bon. El a cerrá su curpa den su atelier, sintá riba sofá den un hoeki ta pensá i de vez en cuando él ta scirbi riba pida papel. Hende lo por a sopo-

... n vm-

... n de leerlin-
... n auditorium
... ordrachten in
... et opwekken-
... teele muziek.
... uren te zien
... i idée van de
... iten, waarover
... op elk gebied.
... deze stichting,
... bloeien en in al-
ook ... de weldaad van
manne... e en wetenschappe-
knie," ont... g moge verspreiden.
De baard is ...
wijn en tabak zijn ... kuischheid is wet, het huwelijk ver-boden, de vrucht des lichaams wordt vernietigd. De plechtigheden der orthodoxe kerk verrichten zich uiterlijk. Op vaste dagen komen zij tot het gebed bijeen, zingen geestelijke liederen, ontkleeden zich eenigszins en beginnen hun godsdienstoefening b. v. zij draaien rond tot dolwordens toe, in welken toestand zij ook profeteeren. Daarna hebben zij recht op eene afschuwelijke slemppartij.

De Skopzen (zelfverminkers) verbieden het trouwen, het gebruik van wijn, den tabak, het zingen van liederen, kortom alles wat eenig genot en vergenoegen veroorzaakt. Geen sacramenten, geen priesterschap, maar elk mensch kan krachtens de onthouding Christus worden.

Na deze opsomming van de zuiver Russisch secten, geeft de *Mir* er nog vele anderen aan, die men de Westersche protestantiseerende secten zou kunnen noemen en die ons maar al te zeer herinneren aan de verwantschap met Noord-Amerika wij gaan ze stilzwijgend voorbij.

Zonderling verschijnsel die secten, welke in zielental de inwoners van menigen staat overtreffen; wier beschouwingen lijnrecht in strijd zijn met de bestaande toestanden, die een godsdienstvereeniging vormen, waar elke ontwikkelde wordt buiten gesloten en die door geheime oversten, meestal kooplieden en werklieden worden bestuurd en zich uitstrekken van de Middellandsche tot de Zwarte zee en van de woestijnen van Siberië tot aan de wateren van Konstantinopel en toch nauwelijks bij name bekend zijn!

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

In het „Colegio Santo Tomas" had ll. Maandag-avond de jaarlijksche plechtige prijsuitdeeling plaats, welke door den H.E. Gestrengen Heer Mr. H. Barge Gouverneur der Kolonie, vergezeld van zijn adjudant en door Z.D. Hw. Mgr. Joosten, omringd van vele geestelijken werd bijgewoond.

Een uitgelezen publiek, waaronder

---

né koe ta versji él ta traha — ma no t'asina. Ta *cuenta* el ta sacá. Awor nan ta nan tres i él a resolvé di trahá diligentemente i di economizá, pasobra su vida tin mas responsabilidad awor. E tempoe koe nan tabata fortuna den un boardilja a pasá ya, awor ta otro cos.

E vieja condesa també tabata masjá contenta coe nacimiento dje chiquitoe, él a bira su madrina i na recuerdo di su unico jioe koe a moeri riba campo di batalja, él a poné e recien nacido yamá Henrí.

Ora na luna di mayo, Salon a bolbé habri su pórtanan, jurado a largá un cuadro di un joven pintor alemán pasá també.

Moritz a pintá un Pascoe anochi. E pieza aljí, pa lo natural di su ejecución, a causá mayor admiración den e Salon, di lo que por a ser sperá. Ma den circulonan artistico un ta contá otro toer clase di particularidad tocanti procedencia dje cuadro. Nan ta bisa koe ta un señora di alta aristocracia a doená impulso i koe toer e personanan, idealizá riba e cuadro, ta retrato verdadero.

E pieza a ganá un dje promer prémionan i él a haci e joven pintor célebre. Ora fiesta di Sagrado Corazón a bolbé bini, e dos espósonan dichoso a haci un perenigración na Montmâtre, pa gradici e Rei, koe tan briljantemente a cumpli su promesa.

FIN.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven

Alejandro Nones, Julia del Moral, Annis Salomons, H. B. Penn, Aeneas Parralt, Ana E. de Castro, Ma. de los Santes Garcia, Thedualdo Anse, Josefina de Windt, Luis Aranguren D., Angelina Borte, Visente Sierra, Fr. Niessen, Ensalita Maria—bandabau, Eloisa M. de Meléndez, Carmen M. de Hamburgo.

Niet voor verzending of bestelling vatbaar, de volgende stukken, geadresseerd aan:

Jan Calděron y Rodriguez-Ceiba, Johans Sloep.

BUITENLAND

Lombok.—Men meldde Donderdag-middag 22 Nov. te half-vijf uit 's-Gravenhage: Van den Gouverneur-Generaal van N. Indië is, onder dagteekening van heden, bij het Departement van Koloniën het volgende telegraphisch bericht ontvangen:

„Vroeg ingetreden moeson veroorzaakte vertraging der operatiën. Gisteren vijand bij Mondjok en Bangkal Tjoelik verdreven, zonderverliezen onderzijds, en stelling genomen te Eawan Radja en Madjeloek, gelegen nabij N. O. hoek (?) van Tjakra-Negara,"

Door dit officieel bericht wordt dus het telegram van dienzelfden morgen van het *N. v. d. D.* geheel bevestigd. In den laatsten regel plaatsen we een vraagteeken, omdat hier waarschijnlijk— volgens de kaarten — bedoeld wordt de Noord*westelijke* hoek van Tjakra— — — —

Dinsdag-morgen daarop werd de volgende telegram uit Batavia ontvangen:

„Het vijfde en elfde bataillon gaan naar Lombok. De aanval op Tjakra Negara wordt deze week verwacht. Goesti Djilantik dreigt met volgelingen naar Lombok terug te keeren. Te Malang worden troepen mobiel gemaakt tegen Bali. De leverancier van levensmiddelen op Lombok heeft zich binnen het versterkte Ampenan teruggetrokken naar aanleiding van het gerucht dat de Baliërs eene verrassing beraamd hebben."

Bovenstaand telegram moet op den lezer ongetwijfeld een gunstigen indruk maken, wat het eerste deel betreft en een somberen, wat het laatste deel aangaat. Uit het regeeringstelegram was ons reeds bekend, dat het 5e en 11e bataillon naar Lombok waren gedirigeerd, maar wij hadden kunnen verwachten, dat reeds deze week de krachtige aanval op Tjakra Negara zou plaats hebben. Onze beste wenschen vergezellen onze troepen in het verre Oosten bij het werk, dat van hen zooveel inspanning zal eischen!

Goesti Djilantik dreigende met zijne hulptroepen terug te keeren — nu eerst vertoont de verrader zich in zijn ware gedaante. Maar nu eerst blijkt ook duidelijker dan ooit, hoezeer de Indische pers gelijk had, toe zij wraak riep, dat men Djilantik met zijn volgelingen ongehinderd naar Karing Asem had laten vertrekken.

Volgens de jongste nota, door den minister van koloniën bij het Koloniaal Verslag gevoegd, was aan de marine opgedragen tegen ontvluchtig van Djilantik met eigen vaartuigen zoo streng mogelijk te waken— niettemin was hij reeds den 9en September Karang Asem overgestoken!

Dat de verrader niet zou nalaten op Bali onrust te stoken, is herhaaldelijk voorspeld. Thans schijnt de vermetelheid reeds zoo ver bij hem gekomen te zijn, dat hij dreigt met zijne hulptroepen naar Lombok terug te keeren. Volvoert hij dat plan, dan zouden de onzen een nieuwen vijand te bestrijden hebben en om dat te voorkomen verklaart het zich, dat te Malang een mobiele colonne is gevormd om desnoods tegen Bali te kunnen ageeren.

Wat het laatste deel van het telegram betreft, behoeft men zich zeker niet ongerust te maken. Ten eerste is het de vraag, of de Baliërs inderdaad een overval hebben beraamd; maar al was dat zoo, de onzen zijn gewaarschuwd en zullen nu wel de noodige maatregelen genomen hebben.

Rome.— In Rome is men er zeker van, dat de minister-president Crispi en de nieuwbenoemde Duitsche rijkskanselier Hohenlohe, binnenkort een onderhoud zullen hebben.

— De H. Vader, die peter is geweest van den jongen Koning bij het Doopsel, zal het nu weder zijn bij de toediening van het H. Vormsel aan den jeugdigen vorst. Mgr. Cretoni zal Z. H. bij die plechtigheid vertegen woordigen.

— Zoodra de datum der kroning van den Czaar Nicolaas is vastgesteld, zal de Paus eenen kardinaal met de opdracht belasten, zich naar St. Peterburg te begeven, teneinde den nieuwen Keizer de gelukwenschen van den Paus over te brengen.

Frankrijk.—Het voor de expeditie naar Madagascar door de Fransche Regeering bij de Kamer aan te vragen crediet zal waarschijnlijk 55 millioen francs bedragen, en de expeditie zal 15,000 man sterk zijn. Men twijfelt er niet aan of de meerderheid zal de Regeerings-aanvraag bewilligen. Maandag in de Kamer weêr eene interpellatie. De Afgevaardigde Prudent Dervilliers verlangde van de Regeering te weten wat ze dacht te doen tegen „de werkloosheid," en of zij daartoe eene wijziging der bestaande toestanden op oeconomisch gebied niet wenschelijk achtte. De Minister-President Dupuy verklaarde van laatstgenoemd geneesmiddel niets te willen weten. Werkverschaffing zooveel mogelijk, dat was zijne leer. Hij wees voorts op het nadeel door de werkstakingen teweeggebracht, en verklaarde zich tegen de vaststelling bij de wet van een bepaalden arbeidsduur per dag. Tegenover de dreigende houding der socialisten achtte hij het verklaarbaar, dat veel kapitaal zich aan de arbeidsmarkt onttrok. Met 380 tegen 69 stemmen verklaarde de Kamer de zienswijze der Regeering in deze te deelen en ging over tot orde van den dag.

— Naar aanleiding van de verklaring van den minister van buitenlandsche zaken Hanotaux in de Kamer dat nl. de regeering Madagascar als eene voorspoedige Fransche kolonie wenscht, hetgeen schijnt aan te duiden, dat Frankrijk het eiland bezetten en inlijven wil, verklaart de *Standard*, dat Engeland zoo iets nooit bedoeld of goedgekeurd heeft. Het blad hoopt dat de Fransche regeering de geoorloofde grenzen van Madagascar niet overschrijden zal.

Belgie.—Dinsdag 29 Nov. kwamen de nieuwgekozen Belgische Kamers bijeen. In beide werd namens de Regeering mededeeling gedaan van het naar St. Petersburg gezonden adres van rouwbeklag, wegens het overlijden van den Russischen Czaar. De socialistische senator Dessarts verklaarde, dat hij zich met het adres niet kon vereenigen.

Duitschland.— De Keizer bewilligde van den minister van Justitie Von Schelling het gevraagde ontslag en verleende hem de brillanten, behoorende bij het Grootkruis van den Rooden Adelaar. In zijne plaats werd tot Minister van Justitie benoemd de Ober-landesgerichts-Präsident Schönstedt. De geruchten omtrent verdere veranderingen in het Ministerie zijn ongegrond.

—De nog jeugdige Duitsche keizer kan, als hij zoo voortgaat, nog verscheidene rijkskanseliers aan. Dit is reeds de tweede dien hij heeft versleten. De kanselier van zijnen zoo hoog geroemden grootvader stond hem niet aan en op een goeden morgen zond hij hem zijn ontslag, gelijk men dat doet aan een noodhulp dien men tijdelijk gehuurd heeft.

Later is hij den ouden rijkskanselier Bismark gaan bezoeken om hem te zeggen dat hij het zoo kwaad niet gemeend had, maar dat het nu eenmaal gebeurd was.

Voor een Caesar van het groote Duitsche rijk, bijna de eenige monarch van beteekenis in heel Europa na den Oostenrijkschen keizer—want de Russische autocraat liet zijn land besturen door onverantwoordelijke ministers en nihilistische leiders — was dat geen houding. Hij had Bismarck moeten blijven negeeren zijn leven lang of hij had hem ridderlijk moeten voorstellen opnieuw het chefschap der kanselarij te aanvaarden.

Naar ieders oordeel, zoowel in het buitenland als in Duitschland zelf, regelde Caprivi, de uitverkorene van den jongen keizer, de zaken gelijk het behoort. Dit groote verschil was intusschen in de kanselarij ontstaan dat Bismarck besluiten nam en de grootvader van den tegenwoordigen keizer alleen optrad om die besluiten den volke aan te kondigen, terwijl thans de jonge keizer besluiten neemt, niet na alles gewikt en gewogen te hebben, maar plotseling, op een onverwacht oogenblik wanneer hem het geharrewar der politiek verveelt, de eerste de beste gelegenheid aangrijpt om in het openbaar met zijn keizerlijk woord te bevelen hoe er in een bepaald geval geregeerd zal worden.

Indien hij ten minste gelijk een Frederik de Groote, of diens vader zelf zich met de loopende zaken inliet, zich op de hoogte stelde van al hetgeen daarmee in betrekking staat, dan zou men zulk een despotisch optreden in een constitucioneelen Staat wel niet kunnen goedkeuren, maar toch eenigszins vergoelijken.

Het genie van zijnen voorzaat Frederik de Groote, wiens mislukten aanleg voor letterkunde en dichtkunst hij wel bezit, heeft hij blijkbaar niet. De groote Frederik kon slag leveren en veldheer spelen, terwijl hij tevens de openbare administratie als een gewone boekhouder naging.

Men heeft van Julius Caesar verteld dat hij bevelen gaf aan zijne legeroversten, wetten dicteerde, de adviezen zijner raadgevers aanhoorde en intusschen een redevoering voor den senaat prepareerde, terwijl hij zich liet scheeren.

Zulke veelzijdige en veelhandige mannen zijn zeldzaam. Maar wetende dat men tot die zeldzamen niet behoort, moet men zich ook niet aanstellen alsof men inderdaad die veelzijdigheid bezat. De groote Frederik schreef eenmaal, toen hij nog door zijnen vader onder de plak werd gehouden, zijne levensgeschiedenis bij wijze van werkwoordenvervoeging aldus: ik exerceer, ik heb geëxerceerd, ik zal exerceeren. Maar later aan den band ontsprongen, toonde hij nog veel meer te kunnen.

De tegenwoordige keizer van Duitschland—hij is nog jong en misschien zal het nageslacht later heel iets anders van hem getuigen — kent weinig anders op uitstekende manier, dan reizen en exerceeren. In die beide zaken overtreft hij alle monarchen en republikeinsche presidenten van Europa. Van regeeringszaken, wij zwijgen nog van regeeringskunst schijnt hij weinig of geen begrip te hebben. Desniettemin houdt hij redevoering op redevoering over de zaken van den dag en nog nooit heeft hij een speech afgestoken of er ontstond een algemeen alarm dat spoedig weer verdween; maar er ontstond ook een algemeene verlegendheid die bleef. De kanselier wist niet waar hij aan vast was, de ministers wisten niet in welke richting zij voortaan sturen moesten, de partijleiders twistten er over, wie van hen nu eigenlijk een berisping of bestraffing had opgeloopen en het volk begreep er heel en al niets van, tenzij dat de grootvader van den keizer een grootman was en hij zelf nog grooter, alsmede dat het Pruisische leger eveneens groot was en nog grooter moet worden. Het *Sein Vaderland soll grösser sein* werd ongezet in *Seine Armee soll grösser sein*.

Maar laat ons den keizer zijne nieuwe redevoering in kalmte en zonder critiek doen opstellen. Hij zal toch, na al hetgeen nu voorgevallen is, wel spoedig den lande verkondigen waarom hij deed gelijk hij deed.

Rusland.— De volgende vorstelijke personen hebben de begrafenisplechtigheid te Petersburg bijwonen. De koningen van Denemarken, Griekenland en Servië, de groothertog van Hessen, de groothertogin van Mecklemburg, de prins van Montenegro, prins en prinses Hendrik van Pruisen, aartshertog Karel Lodewijk, de prins en prinses van Baden, prins Lodewijk van Beieren, de prins van Wales, de hertog van York, prins George van Griekenland, de prins van Napels, de erfgroothertog van Luxemburg, de erfprins van Oldenburg, prins Ferdinand van Rumenië, prins Frederik August van Saksen, de broeder van den koning van Siam, prins Eugenius van Zweden, hertog Albert en hertogin Kera van Wurtemberh.

— De Minister van Buitenlandsche Zaken, Von Giers, zond een schrijven aan Ruslands vertegenwoordigers in het buitenland, waarin hij verklaart, dat de nieuwe Keizer vast besloten is de voetstappen zijns vaders te drukken door zijne krachten te wijden aan Rusland's innerlijke welvaart en niet af te wijken van de vreedzame, eerlijke en vastberaden staatkunde van Alexander III, die zooveel heeft bijgedragen tot de algemeene rust. Rusland zal, getrouw aan zijne traditiës, vriendschappelijke betrekkingen onderhouden met alle Mogenheden en zal steeds in de achting van recht en wettelijke orde den besten waarborg zien voor de rust en den vrede der der verschillende Staten. In overeenstemming hiermede moet de nieuwe Czaar reeds het initatief hebben genomen tot het oprichten voor zijnen vader van een standbeeld, op welks voetstuk hij als de groote handhaver des vredes zal gehuldigd worden. Dat kan hem dan steeds tot spoorslag wezen, diens voorbeeld te volgen. Treffend is de wijze geweest, waarop Keizer Alexander op zijn sterfbed den plicht tot verdere handhaving des vredes als eene nalatenschap aan zijn zoon heeft overgedragen. Wij lezen daaromtrent (aan een der buitenlandsche bladen ontleend, die niet ter onzer beschikking zijn) in *De Maasbode* het volgende: Vier dagen vóór zijn dood, toen een schijntje van beterschap in den toestand van Alexander III de keizerlijke familie weer eenige hoop deed koesteren, riep de Czaar zijn oudsten zoon en sprak tot hem: „Over eenige dage dagen ben ik dood. Mijn betersschap is slechts schijnbaar. Gij zult weldra te spreken hebben hebben tot een volk in Eurora. Hebt gij uw eerste manifest geschreven?"—De Kroonprins zweeg.—"Hebt gij uw manifest geschreven?" herhaalde de Keizer. „Het was uw plicht dat te doen."— „Maar vader...."— "Antwoord!"—„Ja vader," antwoordde de Kroonprins, weifelend. — „Dat is goed. Gij hebt begrepen, dat uw plicht als Vorst uw kinderlijk hart geweld moest aandoen. Voorbereiding tot de eerste plechtige daad, waarin de geheele gedragslijn uwer Regeering moet zijn weergegeven, was noodzakelijk. Laat mij uw manifest lezen."—De Grootvorst gehoorzaamde en bracht zijn vader het geschrift. De lijder las en herlas het stuk en riep uit: „Ik sterf gerust. In u laat ik den voortzitter na van het werk, dat ik niet heb kunnen voltooien. Enkele woorden wil ik er echter aan toevoegen; zij vormen het politiek testament, dat ik u achterlaat, en zullen uwe aanstaande onderdanen en Europa gerustellen." De zieke vatte een pen en schreef: „Wij leggen voor het aanschijn van den Allerhoogste de heilige belofte af, slechts den vreedzamen voorspoed, de eer en het geluk van ons geliefd Rusland ten doel te zullen hebben." Vervolgens het stuk nogmaals overlezende, hield Alexander III op bij de zinsnede: „Ook verre over de Russische grenzen zal men steeds de gedachtenis in eere houden van den Czaar, die de verpersoonlijking was van de ongeschokte loyauteid des vredes." De Czaar vulde ze aan met de woorden: „Der vredes die onder zijn Regeering nooit gestoord is." „Dat is mijn eeretitel," zeide de Czaar, terwijl hij de pen liet vallen. „Ik heb den vrede gewild; het hoogste goed, dat God ons in deze wereld schenken kan. Wee hun, die hem verstoren zouden! Maar gij zult hem weten te bewaren, gij en degenen, die met ons zijn, en gij zult hem door de overigen doen eerbiedigen. En nu, ga; uw manifest is in orde. Met recht hebt gij nagelaten erin te zeggen wat gij wilt toestaan aan een volk, dat reuzenschreden doet op den weg der beschaving. De vrijheid moet den volkeren geschonken worden naar gelang en naar mate van hun behoeften. Zij moet hun geleidelijk worden toegestaan, wil zij hun ten voordeele strekken. Een overmaat van vrijheid is een kwaad, even schadelijk voor volkeren als voor personen. Maar dit hebben wij reeds vaak in den breede besproken. Ga, en God zegene u!"Te Helsingfors, de hoofdstad van Finland, is eene uit Livadià van 6 November gedagteekende bekendmaking van Keizer Nicolaas openbaar gemaakt, waarbij verklaard wordt, dat onveranderd zullen worden gehandhaafd de grondwettige instellingen, godsdienstvrijheid en andere privilegiën, welke het Grootvorstendom tot nu toe bezat. Onververkort zullen deze door den Keizer worden gehandhaafd.

Azie.—Op de verklaring van den President der Noord-Amerikaansche Unie, den heer Cleveland: dat hij, ter beëindiging van den oorlog tusschen China en Japan, bereid is tot het verleenen zijner goede diensten, wanneer laatstgenoemde Mogendheid haar verzoek om bemiddeling voegt bij dat van China, zijn, naar uit Washington gemeld wordt, door Japan thans nadere ophelderingen van Amerika gevraagd: hoe die intervententie op te vatten. enz. enz. Door den Minister van Buitenlandsche Zaken, den heer Gresham, is daarop toen naar Tokio een breedvoerig antwoord gezonden.

Intusschen is, van Chineesche zijde bericht gekomen van de vermeestering van Port-Arthur door de Japanners. 't Zou verleden Zondag in den morgen geschied zijn, en wel bijna zonder tegenstand. Verder worden nog kalm de volgende, voor de Chineezen weinig vleiende bijzonderheden erkend: „Toen de Japanners na een bombardement eene algemeene bestorming ondernamen, legden de Chineezen de wapens neder en gaven zich over. De Chineesche opperbevelhebber moet, met zijn Staf en andere voorname officieren, reeds in den nacht van 6 November op een adviesstoomjacht uit een der forten zijn gevlucht." Nu in dit geval mag het van de bezetting nog braaf heeten, dat zij althans nog eene poging deed om zich te verdedigen. Overigens is het bericht van Japansche zijde nog niet bevestigd. Ook een ander bericht uit Che-Fu, van Dinsdag, weet van wat gebeurd zou wezen nog niets en stelt de Japanners voor als nog op dertig mijlen afstands van Port-Arthur. Zondagavond had de Japansche vloot eene erkenning gedaan tusschen Che-Fu en Wei-hai-Wei. De schepen van het (Chineesche) Nanyang-eskader hadden zich, volgens dit bericht, met de Pei-Yangvloot in de golf van Petchili vereenigd. Dus geheel zeker is dat van Port-Arthur nog niet. Opmerkelijk evenwel, dat die voorbarige mededeelingen omtrent geleden verliezen nu komen van Chineesche zijde,— wel een bewijs, hoe het vertrouwen er uit is.

Met dat veelbesproken „Europeesch concert," waardoor tusschen Japan en China de harmonie zou moeten hersteld worden, schijnt het nog maar niet te willen lukken. Niemand wil den toon aangeven, schijnt het. Of misschien zou men wel willen, ware het niet dat dan ook aanstonds te veel de eigen opvatting blijken zou,—en voor vele Mogendheden — Rusland b. v. en Engeland, het meest bij dezen oorlog geïnteresseerd — schijnt het vooralsnog zaak die te verbergen. Wederzijdsch wantrouwe[illegible] samen[illegible] deze onmogelij[illegible] *The Standard* z[illegible] van interventi[illegible] Rusland en Fra[illegible] zijn bevonden h[illegible] maar Duitschla[illegible] schenkomst heb[illegible] dus China als [illegible] aan Japan geleg[illegible] doende wijze te to[illegible] „aan kan." Voor [illegible] een geheel Chineesc[illegible] oogenblik ingesloten [illegible] de niet versterkte landz[illegible] pansch leger nadert, zal [illegible] wel waarschijnlijk eertsdaags [illegible] verd worden.

VERSCHEIDENHEDEN

Te Elsone heeft een huisdief bewis gegeven van eene betrekkelijke eerlijkheid, die men zelden bij mannen van die categorie zal aantreffen.

Hij had uit de woning eener weduwe voor 6000 fr. obligaties gestolen, doch zond er per aangeteekenden brief voor 4000 f. van terug naar den commissaris van politie, die het onderzoek deed.

— Daar ik met 2000 fr. genoeg heb, zoo schreef hij, laat mijn gemoed mij niet toe, deze 4000 fr. te behouden, en ik verzoek U die aan de eigenares te bezorgen.

Dit zal de politie echter niet beleten de opzoekingen naar den eerlijken dief voort te zetten.

Een wielrijder uit Roermond ondervond onlangs, dat het niet prettig is als men voor een verdacht persoon wordt aangezien. Zich op zijn rijwiel naar Duitschland begevende, hielden de gendarmes hem aan onder vermoeden, dat hij plichtig zou zijn aan den dubbelen moord te Anrath gepleegd. Met alle geweld verzette hij zich tegen zijne arrestatie, doch zulks nam niet weg, dat hij een nacht in "de bak" moest doorbrengen, en eerst den volgenden morgen, na volkomen bewijs zijner identiteit, op vrije voeten werd gesteld.

't Gebeurde te Gent, in eene der gemeentescholen, waar een bataillon burgerwacht geplaatst was, om in geval van wanorde de rust te bewaren.

Nadat de manschappen naar huis waren gezonden—het was reeds na middernacht—hoorden de geburen kloppen op de binnenzij van de poort der speelplaats van gezegde school.

—Waker! waker! riep men daarbinnen: 'k ben 'k ek gardcivik.... 'k ben 'k ek hier opgesloten!... z'hên me verheten!...

De opgeslotene maakte zoo'n helsch lawaai dat een gebuur opstond en naar de onderwijzerswoning ging, om daar het schoolhoofd bekend te maken met hetgeen er gebeurde.

Zoo werd de moedige bewaarder der rust uit zijnen neteligen toestand verlost. Hij verhaalde dat hij op de binnenplaats van de school in slaap was gevallen en later van de kou wakker wordend, gezien had dat hij zich nog geheel alleen in de duisternis bevond.

De man zegt er niet bij wat angst hij heeft uitgestaan.

De Fransche President Casimir Périer heeft zich de schoonmoeders te vriend gemaakt.

Hij wandelde onlangs met den heer Lafargue in het Bosch van Boulogne en ontmoette daar twee rijtuigen met bruiloftsgasten. Een paar uit den vroolijken troep herkenden hem. Hij groette vriendelijk en wilde verder gaan, toen opeens de schoonmoeder der bruid, een joviale, vroolijke vrouw, naar hem toekwam en hem verzocht, haar voor de oogen van al de bruiloftsgasten een zoen te geven. "Met veel genoegen," antwoordde Périer, en hij kuste de goede vrouw tot groote voldoening van al de aanwezigen — en zeker ook van alle schoonmoeders in Frankrijk en daarbuiten.

De goede Carnot zou misschien gezegd hebben: "In u kus ik alle schoonmoeders van Frankrijk."

De kus, weet men, speelt in de Fransche politiek en op patriottisch gebied steeds een hoofdrol,—de Russische marine-officieren, die laatst een bezoek aan Frankrijk gebracht hebben en die allerwege grif door de vrouwen omhelsd werden, zouden er van weten mede te spreken.

[illegible] ma!" [illegible] un lo-[illegible], sin embargo, mi-[illegible] viven con explosivos tan peligrosos como la pólvora, dentro de su cuerpo, y mueren, repentinamente, y eso pasa cada día, y sus amigos extrañan que se hayan muerto. Muchas veces nada de particular habían sentido, á no ser cierto malestar vago; siendo la fatiga y la pesadez las sensaciones de que más se quejaban; y, sin embargo, cayeron inesperadamente, y murieron ántes de que el médico pudiera cerciorarse de lo que era aquello. ¿Pero, qué era aquello, en realidad?

Veamos, para ello la corta relación que un hombre hace acerca de su hijo. Parece que este joven se había visto afligido durante cierto tiempo de una enfermedad que ninguno de los diversos tratamientos á que había sido sometida le había podido aliviar, ni mucho menos curar. Habla el padre de ella como de una enfermedad "muy persistente." Aludiendo á un caso semejante, un eminente Doctor Americano dice: "Mi paciente podía tomar, y tomaba, *diariamente seis granos de morfina, sin casi el más ligero efecto,* cuando la mitad de un grano hubiera sido suficiente dósis para una persona no acostumbrada á usarlo."

¿Cuál era, pues, ese explosivo veneno que no podía desterrarse con tal canitdad de ópio? Procedamos ántes de decirlo, á nuevas investigaciones.

"Mi hijo," continúa el que nos escribe," sufría de intensos dolores de cabeza y de costado, y así mismo de una debilidad general. Sus nervios estaban postrados hasta el punto de que no podía, casi, obtener el sueño, naturalmente. No sentía ganas ningunas de tomar alimento, y, generalmente, arrojaba todo cuanto había tomado. Aunque el estómago y los intestinos funcionaban torpemente —causándole la constipación— entía, sin embargo, ataques de diárresa. Empero, sus síntomas más alarmantes eran las convulsiones en los miembros, que al último le sobrevinieron. Ninguno de los tratamientos á que se recurrió le produjo el menor alivio, y yo desesperaba ya por su vida, cuando en esta crisis, no sabiendo ya qué hacer, comencé á darle el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Desde entonces empezó á mejorar constantemente, y hoy se halla ya realmente restablecido. Le autorizo á V., en absoluto, para que publique el breve relato de este caso *Mi hijo debe la vida á la maravillosa preparación llamada Jarabe Curativo de la Madre Seigel* y le aseguro á V. que hay aquí otras personas que deben gratitud igual á ese medicamento. No le revelo sus nombres porque tienen objección á que se publiquen. Sírvase V. aceptar mi más entusiasta felicitación, y mis gracias. De V. afmo. (Firmado), Angel Benavides, farmacéutico, Pozo-Alcon, Prov. de Jaen, Setiembre 12 de 1893."

Ahora, solo unas pocas palabras: El hijo de nuestro buen amigo el Sr. Benavides sufría de aguda y profúnda indigestión y dispepsia; y, en su progreso, la enfermedad engendró aquel terrible veneno—el ácido úrico—causa de todas las enfermedades de hígado, de los riñones y de la vejiga; ese veneno se corrió al cerebro; medio paralizó los nervios; afectó todos los órganos, y, por fin, produjo las convulsiones de que el padre del joven nos habla. En una de esas convulsiones, á no haber usado, como usó á tiempo, el Jarabe de la Madre Seigel, el pobre paciente hubiera muerto, sin duda de ninguna clase. Pues ese terrible veneno del cuerpo humano, ese, es un explosivo mucho más peligroso que la pólvora junto á la chimenea de tu casa. Guárdate de sus primeros síntomas, y envía por un folleto del Jarabe, que te dice cuales són.

¡Aceptamos la gratitud del que nos escrobe la carta, y por nuestra parte le da ms las gracias de todo corazón.

Si el lector se dirge á los Señores A. J. White.

...omo :

...inderen.. 1,50
...het God.. 2,—
...anbidding.. 2,50
Mag... 2,—
id. ...aarheid...... 2,—
id, ...aria.......... ,50

i un infinidad mas masjar boenita encuaderná propio pa regalo.

També "*Sagrado Coerazon*" i "*Pidi i lo boso haja*" di diferente prijs.

Coleccion completo gebinder di "La Union;" i un cantidad chiquito di último aña, gebinder na Holanda masjar boenita. A sobra mi ainda algun egemplar di "*De Jood*," koe mi ta realiza nan na un florin.

AURELIO ALVAREZ.

SASTRERIA Y ZAPATERIA "LA UNION"

For di 1º di febrero, ta poné pa maestro di e Sastrería aki, Sr. Willem Sterling, kende nos ta ofrecé na publico pa su bon corte i prontitud na trabaonan confiá né.

NADA DE BAÑOS DE MALAGA.

Tal vez tengas gusto en leer unas pocas líneas acerca de un pobre niño ; especialmente si eres padre ó madre, y tienes hijos. Lo que de ese muchachito sé, lo he sabido por medio de una carta de su padre ; y siento mucho que no diga mucho más de lo que realmente dice, porque hay en ella mucha enseñanza. Sí, mucha enseñanza y una advertencia que todos los padres deberían tener grabada en el corazón.

Parece que dicho niño había venido sufriendo de una enfermedad durante cinco años. ¡Qué lástima ! Yo diría más bien, qué verguenza. Pero esperemos, y hagámos una ó dos preguntas. Cuando las personas mayores caen enfermas parece como que sobreentendemos que tienen ellas la culpa, y que lo merecen ; mientras que los dolores del niño nos parecen contrarios á la justicia de la naturaleza. Pero ¿ qué es la justicia naturaleza? ¡Ay eso no es ni la mitad tan fácil de responder como pudiera serlo : ¿No es verdad ?

Su padre, el Sr. D. Antonio Rodriguez, de Granada, nos dice que la enfermedad de su hijo, era del hígado. Consultóse un médico tras otro, y se recomendaron y siguieron diferentes clases de tratamientos. Desgraciadamente no resultó alivio; ¿por qué no? ¿Por qué?... Espera un poco todavío. ¿Qué es la enfermedad del hígado ? Porque es lo que primero tenemos que saber.

Es el negarse el hígado á separar la bilis de la sangre; bilis que dejada, así en la sangre, obra como un veneno lento La lengua se cubre entónces de una capa; la cabeza duele y se siente embotada y pesada ; los ojos y la piel toman un color amarillento ; se sienten náuseas y frecuentes vértigos ; las manos y pies se ponen fríos y pegajosos; vense volar manchas ante los ojos; se presenta en la garganta un fluido picante y acre, vienen la constipación, la coloración subida de la secreción de los riñones, la postración de nervios, la irritabilidad, la depresión de espíritu, y la creciente debilidad del cuerpo. A la larga, la enfermedad del hígado, no contrarrestada, produce la acción irregular del corazón, el reumatismo, la gota, y casi todas, ó todos los demás hasta una docena de desórdenes orgánicos Tratándose de adultos, lleva, con frecuencia, al suicidio y á otros crímines. Pero ¿por qué un niño se había de ver afligido por esa enfermedad ? pronto vamos á verlo.

Después de haber fracasado el tratamiento casero, el Sr. Rodriguez llevó á su hijo á los baños de Málaga ; pero de esta tentativo no se logró resultado por la razón de que los baños únicamente eran meros estimulantes de la acción de la piel, pero no le curaban aquella indigestión profunda, que era la causa verdadera de lo que se llamaba enfermedad de hígado.

En Málaga, encontró el padre á un caballero á quien relató los detalles del caso, y el desconocido comprendió al momento lo que se debía de hacer y le recomendó con eficacia la urgencia de emplear el popular remedio conocido por 'Jarabe Curativo de la Madre Seigel.'

El resultado de ello está patentizado por una carta del Sr. Rodriguez de fecha 28 de Agosto de 1893, en la cual dice : "Siguiendo el consejo de V., compramos el Jarabe en la droguería del Señor Canales, Calle de la Compañía, ya mi hijo empezó á tomarlo. Ahora estamos ya en casa, de regreso de Málaga, y tengo una gran satisfacción en informarle á V. que la medicina le ha surtido un efecto maravilloso. Cuanto tenga una oportunidad, se lo mandaré á V., para que pueda V. ver por si mismo el cambio que en él ha tenido lugar. V. recordará qué pálido y delgado estaba en los baños; pues ahora tiene el aspecto sano y robusto. Si á V. le parece que es prudente, recomendaré el Jarabe á la madre del niño, que está escrofulosa (Firmado) Antonio Rodriguez.

En conclusión, dirémos que indicaríamos la probabilidad de que el niño hubiese heredado esa tendencia á la pesadez de estómago, que con el tiempo dió lugar á las complicaciones de que el ya nombrado remedio le salvó. Los tales niños suelen presentarse alegres y precoces, aunque faltos de fuerza física, y por lo tanto los padres harán muy bien en no olvidar este caso, porque no hay otra medicina que haya ganado tad merecida alabanza de los pacientes en ambos sexos y de todasedades. 2

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE'
TUSSCHEN
NEW-YORK,
LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Philadelphia		Venezuela		Caracas.		Philadelphia		Venezuela,		Caracas	
Vertrekt van NEW YORK....	Oct.	23	Nov.	3	Nov.	14	Nov.	24	Dec.	5	Dec.	11
Komt aan te CURAÇAO	,,	29	,,	9	,,	20	,,	30	,,	11	,,	22
Vertrekt van ,, ...	,,	30	,,	10	,,	21	Dec.	1	,,	12	,,	23
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	31	,,	11	,,	22	,,	2	,,	13	,,	24
Vertrekt van ,,	Nov.	1	,,	12	,,	23	,,	3	,,	14	,,	25
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	2	,,	13	,,	24	,,	4	,,	15	,,	25
Vertrekt van ,, ..	,,	6	,,	16	,,	28	,,	6	,,	18	,,	28
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	7	,,	17	,,	29	,,	7	,,	19	,,	29
Vertrekt van ,,	,,	7	,,	17	,,	29	,,	7	,,	19	,,	29
Komt aan te CURAÇAO	,,	8	,,	18	,,	30	,,	8	,,	20	,,	31
Vertrekt van ,, ...	,,	9	,,	20	Dec	1	,,	9	,,	21	,,	30
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	,,	10	,,	21	,,	2	,,	10	,,	22	,,	—
Komt aan te NEW-YORK...	,,	16	,,	27	,,	8	,,	16	,,	28	Jan(95)	6

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Oct.	30	Nov.	10	Nov.	21	Dec.	1	Dec.	12
Komt aan te MARACAIBO......		31		11		22		2		13
Vertrekt van "	Nov.	7		18		28		8		16
Komt aan te CURAÇAO........		8		19		29		0		20

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT E HIJOS, CURAÇAO.